

forandret sig, idet den særlige Afgiftslov er ophævet, og i Stedet for den er der traadt en ny Ordning, som ændrer Told-satserne. Og netop paa de lette Vine er der blevet taget meget lempeligt, hvorimod der er blevet lagt en ikke saa lidt højere Told paa alkoholstærke Vine; for de lette Vines Vedkommende er Tolden jo ikke saa overmaade meget større end den tidligere gældende Told. I hvert Tilfælde staar Sagen ganske anderledes, naar der er Tale om Afgiftsfrihed for en indenlandsk Afgift, end naar der er Tale om Fritagelse for en Toldafgift. En saadan vil det administrativt være saa godt som umuligt at gennemføre, og der har heller ikke tidligere været Tale om en Afgiftsfrihed undtagen netop i de Aar, da vi havde den ekstraordinære indenlandske Afgift. Jeg ser derfor ikke nogen Grund til at søge gennemført en Ordning som den, det ærede Medlem anbefalede, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem selv, naar han undersøger det nærmere, vil se, at Forholdet er væsentlig anderledes under den nugældende Told end under den tidligere langt højere Vinafgift paa de lette Vine.

Det ærede Medlem Hr. Bresemann klagede over visse Udtalelser, som Statsgældsdirektør P. O. A. Andersen var fremkommet med angaaende Kommunernes finansielle Stilling. Statsgældsdirektøren har ved flere Lejligheder udtalt sig angaaende dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke opfatte hans Udtalelser anderledes, end at de indeholder en Kritik overfor visse Kommuner, som formentlig har spændt deres Økonomi for højt, men de indeholder ikke noget Angreb paa de danske Kommuners økonomiske Solvens i det hele.

Endvidere kom det ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om Statens Refusioner til Kommunerne. Med Hensyn til de Tal, det ærede Medlem anførte vedrørende Nakskov Kommune, har jeg anmodet om at faa en Erklæring fra de vedkommende Myndigheder, men Erklæringen er endnu ikke kommet mig i Hænde, og hvad Spørgsmaalet i Almindelighed angaar, maa det jo erindres, at Refusionen efter Sagens Natur først kan anvises en Tid efter, at de vedkommende Udgifter er afholdt, og efter at tilbørlig Anmeldelse er sket, og efter at Kravene er anerkendt af Regeringen. Derfor maa der nødvendigvis gaa nogen Tid, inden Anvisningen kan finde Sted. For øvrigt bliver det opgjort 4 Gange om Aaret, saaledes at alt, hvad der henligger af den Art Sager, bliver ekspederet med et Fjerdingaars Mellemrum. Nogen Ret til at

likvidere deres Refusionskrav mod Finansministeriets Krav paa Indbetaling af Skatter har Kommunerne ikke. Det er to forskellige Ting, og Kommunerne maa selvfølgelig indbetale de Skatter, de paa Statens Vegne har opkrævet, uden Hensyn til, om der er Refusionskrav, som endnu ikke er tilfredsstillet. Det ærede Medlem omtalte en Besættelse af en Plads i Skatteraadet i Nakskov og klagede meget over, at en bestemt Mand ikke var blevet udnævnt. Det ærede Medlem mente, at det var den ganske almindelige Opinion i Skatteraadskredsen, at denne Mand burde udnævnes og var den eneste, der egnede sig dertil. Jeg kan ikke dele det ærede Medlems Opfattelse paa dette Omraade. Der er til mig fra Skatteraadskredsen indgaaet mange forskellige Udtalelser, som viser, at der ikke har været udelt Tilfredshed med denne Mand's Virksomhed som Stedfortræder for det ærede Medlem, da han var Skatteraadformand, men i hvert Tilfælde er det jo Administrationens Ret, som ogsaa det ærede Medlem fuldt ud anerkendte, at besætte disse Pladser, og de er besat paa sædvanlig Maade, efter at man først har indhentet en Erklæring fra Amtet, og den Mand, der blev udnævnt, fandtes blandt de af Amtet indstillede.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann ønsker jeg at sige, at Regeringen fuldt ud har sin Opmærksomhed henvendt paa den ændrede Situation, som forskellige Landes Opsigelse af Mestbegunstigelses-traktaterne har fremkaldt, og Nødvendigheden af under de tilstundende Traktatforhandlinger at være betænkt paa at opnaa de størst mulige Fordele for vor Eksport. Vi maa under disse Forhandlinger selvfølgelig være beredt paa at benytte de Fordele, vor Stilling maatte give os, paa bedst mulig Maade og at gøre de Lande, vi forhandler med, det klart, at de maa yde noget for noget. Jeg formoder — skønt det ærede Medlem ikke direkte omtalte det —, at han særlig har sin Opmærksomhed henvendt paa Ønskeligheden af et ændret System for vor Toldlovgivning, efter hvilken der efter forskellige Landes Mønster opstilles en stærk protektionistisk Maksimaltarif og en moderatere Traktattarif. Dette System har aldrig vundet Tilslutning i den danske Rigsdag, og jeg skulde tro, at det heller ikke fremdeles vil finde en saadan Tilslutning. Jeg tror ikke, at det System egner sig for os, men der er jo ogsaa andre Veje at gaa, hvorved vi under en Traktatforhandling kan gøre os gældende, og ved Hjælp af